

Venstre skal derfor sammen med Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til at skabe generel lovhjemmel til etablering af tværfaglige a-kasser ved at ændre lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 69).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det forekommer at være en rimelig overflødig debat, det her, og derfor vil jeg min vane utro heller ikke tage ordet meget i den. Jeg vil da godt sige, at jeg er meget tilfreds med, at ministeren vil være fleksibel ved de grænsetilfælde, som vi har oplevet. Det er fint nok, og det er vi så tilfredse med.

Men det, der bringer mig herop, er, at jeg synes hos Venstre og De Konservative, at ideologien har taget over logikken, for der er altså noget i Venstres og De Konservatives arbejdsmarkedspolitik, der ikke hænger sammen. Som jeg husker det, var et af de store numre i de arbejdsmarkedsreformtanker, som Venstre og De Konservative havde, at bidraget skulle afspejle ledighedshøjden inden for et fagområde. Altså, jo højere ledighed, jo højere bidrag, og det har vi haft adskillige diskussioner om med V og K i denne sal.

Hvordan i alverden man vil gennemføre det, samtidig med at man laver tværfaglige a-kasser, forstår jeg simpelt hen ikke. Hvis der nu er en høj arbejdsløshed hos skolelærere – det er der måske ikke, men det kan jo komme engang – og den a-kasse så samtidig har alle mulige andre faggrupper blandet i sig, hvordan i alverden skal så tankerne om at lade bidraget følge arbejdsløshedens højde gennemføres?

Det kan ikke hjælpe noget, at man sidder og ryster på hovedet, for vi har faktisk haft adskillige diskussioner, hvor repræsentanter fra de to partier har stået med det synspunkt her på den-

ne talerstol, og det kan vi gå ned og finde frem i bøgerne, hvis det endelig skulle være. Men jeg vil godt spørge, hvor sammenhængen er, hvordan i alverden man vil kunne opgive fagligheden, når man har det andet synspunkt om en arbejdsmarkedspolitisk indsats. Det kan man så mene om, hvad man vil, men der er i al fald ikke logik i tingene.

Pia Christmas-Møller (KF):

Allerførst to ting til hr. Duetoft.

For det første: Det Konservative Folkeparti har aldrig stillet forslag om, at bidragene til arbejdsløshedsforsikring skulle være afhængige af ledigheden inden for et bestemt fagligt område. Diskussionen har været ført i den offentlige debat og i forskellige andre sammenhænge, fordi der har været nogle rapporter, der har været en hvidbog, og der har været nogle vismænd og nogle arbejdsmarkedsforskere, som har lagt et antal modeller frem til, hvordan man alternativt kunne finansiere dagpengene. Men vi har ikke på noget tidspunkt argumenteret for en sådan løsning. Lad det være sagt som det første.

Det andet er, at det ikke principielt og teoretisk ville være uforeneligt med tværfaglige a-kasser. Vi har i dag forsikringsselskaber, som tilbyder mange forskellige typer forsikringer og derfor må gå ind og afmåle risiko i forhold til præmie inden for hver enkelt gruppe. Det kan man sagtens forestille sig principielt, så der er ikke noget decideret ulogisk i at knytte de to ting sammen; men vi går altså ikke ind for det, og vi har ikke fremsat forslag om det.

Det var slet ikke det, jeg bad om ordet for. Det var egentlig for at kommentere arbejdsministerens besvarelse. Arbejdsministeren siger, at Det Konservative Folkeparti og Venstre går galt i byen, når vi konstaterer, at princippet om faglig afgrænsning af a-kasserne i praksis er gennemhullet. Arbejdsministeren argumenterer ikke for og beviser ikke, hvorfor det ikke er gennemhullet. Hr. Helge Sander har just præciseret, på hvor mange områder der rent faktisk er tale om en gennemhulning af princippet.

Arbejdsministeren kom lidt senere i sit indlæg med et andet argument imod at give adgang for tværfaglige a-kasser. Arbejdsministeren er bange for, at det vil medføre, at organisationsprocenten i Danmark vil falde. Det argument fatter jeg simpelt hen ikke. Hvordan kan det hænge sammen? Det er jo ikke sådan, at man kan tvinge nogen, der ønsker at være medlem af en a-kasse, ind i en faglig organisation.